

עקר מושבו לצנעא, ולמד בישיבותיה. בשנת תרצ"ט (1939), לאחר פטירת הרב יעקב גֵּיאת רב הקהילה, נעתר לבקשת בני עירו, וחזר לעיר מולדתו ושימש בה כרב עד לחיסול הגולה.

עלה לארץ ישראל בשנת תש"ט (1949), התיישב בקרית אונו, שם הרביץ תורה. עליו ראה בספר חכמי ישראל בתימן - מהרי"ץ מעמ' ל"ב, ובספר עקבי שלום לזכרו.

הרב ישראל ב"ר שלום עֶזְרִי

נולד בבֵּית עֶדְאָקָה בשנת תרס"א (1901) בערך. נפטר שם בכ"ג ניסן תש"ג (1943). קיבל תורה מאבי אמו הרב דוד מְזַעְקֵי רבה של העיירה בֵּית עֶדְאָקָה. בהיותו כבן י"ד שנה, התגורר בצנעא, והתמיד ללמוד בישיבתו של הראב"ד רבינו יחיא יצחק. בבחרותו שב לבית עֶדְאָקָה, ולמד לפני הרב יחיא נחום.

לימים נתמנה כרב העיירה בית עֶדְאָקָה. תלמיד חכם גדול, גמיר וסביר בש"ס פוסקים וקבלה. מרביץ תורה, ומורה הוראות. הנהיג את הקהילה במסירות נפש, ועמד בעוז כנגד מתנכלים שאינם בני ברית. מתולדותיו נדפסו בבטאון אור ישראל גליון ז'.

הרב יחיא ב"ר שלום עֶמְיָסִי

נפטר בַּרְדָּאע בשנת תרפ"ח (1928). גדול בתורה וביראה. דיין בעיר רדאע בראשות הרב אהרן ב"ר שלום. אחר כך נתמנה לאב"ד רדאע. עמד בקשרי שו"ת הדוקים עם רבני צנעא, ביניהם רבינו יחיא יצחק. חלק משו"ת אלו נכללו בספר "גנזי מלכים", שחיבר בנו הרב יחיא עומיסי (היבי"ע). מחיבוריו: הלכות גיטין בקיצור.

הרב יחיא ב"ר יחיא עֶמְיָסִי

נולד בַּרְדָּאע בב' אייר תרנ"ה (1895) לאביו הרב יחיא שהיה רב העיר. נפטר בראשון לציון בכ"ה שבט תשמ"ו (1986). גדול בתורה ובחכמה, ומנהיג בעל שיעור קומה. דיין בבית דין רדאע בראשות הרב שלמה חתוכה, ולימים נתמנה לאב"ד. עמד בקשרי שו"ת הדוקים עם רבינו יחיא יצחק. בעל נפש פיוטית, ומחונן בכשרון קינות והספדים רבים, ובפטירת רבו רבינו יחיא יצחק הלוי נשא עליו קינות רבות.